WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 35 31 AUG. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Iedere dag krijg ik brieven waarin me gevraagd word of ik ze in **Donald Duck** wil beantwoorden. Ook klagen sommige jongens en meisjes erover dat het zo lang duurt voor ze aan de beurt zijn. Maar dat is echt geen wonder. Je moet bedenken dat er per week meestal vier brieven worden beantwoord in de **Brievenbus** en dat er gemiddeld twintig brieven per week op mijn bureau terechtkomen, waarin gevraagd wordt om antwoord in **Donald Duck**. Dus er blijven per week al gauw vijftien brieven liggen. En daarom kan het heel lang duren voor je je naam tegenkomt in de **Brievenbus** en het kan ook gebeuren dat je naam er niet in komt, omdat je brief intussen al verjaard is en ik hem geen jaren kan laten liggen. Als ik alle brieven zou bewaren en sterds in volgorde zou beantwoorden, dan zou ik over vijf jaar nog brieven van 1963 beantwoorden. Zelf ben je dan ook vijf jaar ouder geworden en zou je waarschijnlijk vergeten zijn dat je ooit een brief had gestuurd.

Hoe meer brieven je stuurt, des te groter is je kans natuurlijk. En ik vind het altijd ontzettend leuk om veel post van jullie te krijgen.

Nu zijn er, denk ik, weer 'n boop misverstanden uit de weg geruimd, is het niet? Schrijf me maar veel, dat vind ik erg leuk. Maar.. vergeet nooit om duidelijk je naam en volledige adres op de achterkant van de envelop te zetten en bovendien in de linkerbovenhoek aan de voorkant: **„Oom Donalds Brievenbus"**. Tot schrijfs maar weer!

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BEN GROENENBERG, DELFT. Dus jij spaart een hele elektrische traminstallatie op! Wat leuk, zeg! Heb je ook al een bovenleiding opgespaard? Had je een mooi rapport? Ik wens je het allerbeste straks op de Mulo.

CORRIE EN PIET AARNOUTSE, LAMMERENBURG. Daar was je vroeg bij, Corrie, met je vijfde jaar al naar school! En in welke klas zit jij? Maar jij kunt ook goed leren, hoor! Hoor ik nog 'ns wat van jullie?

WIM COSTER, STAPHORST. Een mens z'n lust is een mens z'n leven, zeggen ze weleens, Wim. En Kareltjes lust is het om altijd maar te studeren. Jawel, boor, Willie vindt steeds nieuwe dingen uit. Je zult nog veel over hem lezen.

JOUKJE DE VRIES, URK. Hoe is het met jullie poes? Slaapt hij nog steeds in de wieg? De baby zal het dan wel lekker warm hebben, denk ik. Hoe is het anders op Urk? Ik ben er vaak geweest en ik vond de mensen daar zo hartelijk. Dag Jouk!

Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Jullie brieven zijn altijd van harte welkom. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Daaag!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 35

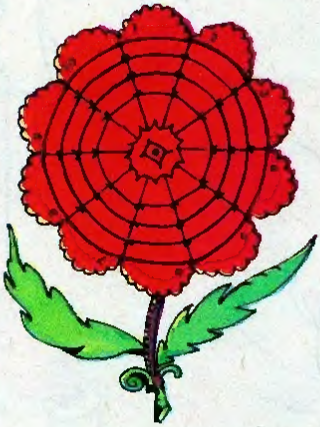

Op ieder bloemblaadje van buiten naar binnen invullen:
1. aanvang, 2. moedwil, 3. achteruit, 4. verdieping, 5. niet krom, maar .., 6. kleur die je huid krijgt als je veel in de zon bent, 7. tegenovergestelde van donker, 8. muziekinstrument met veel pijpen, 9. deel van de voet, 10. tegenovergestelde van dik.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de buitenste-ringletters, van 1 naar 10, de naam van een bloempje dat je veel in de wei kunt aantreffen.
Schrijf de naam van deze bloem op een briefkaart en stuur die vóór 5 september 1963
als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam,
als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Natuurlijk ook heel duidelijk je naam en adres op de kaart vermelden en linksboven aan de adreszijde „Oplossing 35".
Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Johnny van Duyn is 14 jaar en bij is al een hele poos ziek. Hij zou erg graag kaarten of filmsterrenfoto's ontvangen. Zijn adres is: Gooisch Kinderziekenhuis, Bussum, Post Huizen.

Toosje van Tongeren is 6 jaar en zij moet nog een tijdje in het gips liggen. Sturen jullie haar eens een ansichtkaart? Haar adres is: Vogelenzangseweg 37, Vogelenzang.

Albert Westerhuis is 10 jaar en hij ligt al een tijdje op bed. Hij spaart prentbriefkaarten en kaarten van Ivanhoe. Verder spaart hij speldjes. Zijn adres is: M. A. de Ruyterstraat 19, Meppel.

Rien Steen is 11 jaar en ligt al een hele tijd in het sanatorium. Hij spaart foto's van Cliff Richard en speldjes. Denken jullie eens aan hem? Zijn adres is: Kinderafdeling kamer 4, Sanatorium, Hellendoorn.

Leon Toepoel, Bussum, en Peter Angkuw, Twijzel, bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes die hen hebben bedacht, heel hartelijk!

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De prijswinnaars van **Donald Duck** no. 28 zijn:
1e prijs: horloge: Jaap Velsenboer, **Zerdijk 11, Assendelft.**
2e prijs: vier-kl. ballpoint: Aaltje Klasens, Molenlaan 3, **Nw.-Buinen.**
3e prijs: tafeltennisspel: Kinderen Oosterhof, **Harlingen**; Y. en L. Engels, **Nienwe-Pekela**; Leo Duits, **Montfoort**; M. Martens, **Stein**; A. v. Wijngaarden, **Den Haag**; Loes v. d. Stel, **R'dam**; T. de Jong, **Dieren**; A. Bax, **A'dam-Z.**; J. Quist, **A. Jacobapolder**; R. en M. Wester, **Groningen.**
Doosje postpapier: H. Oldemans, **Soest**; K. v. Schooten, **Noordwijkerhout**; A. Kusters, **Spaubeek**; Gerard Beugelsdijk, **Amstelveen**; M. v. d. Veen, **Nijkerk**; W. Stufkens, **Boodi-Sydney**; Marian de Wilde, **Overpelt (Blg.)**; A. v. d. Wal, **Boornbergum**; G. v. d. Kooij, **Voorschoten**; P. Plieger, **Heerlerbelde**; Ineke Kalteren, **Hoarn**; K. Bultman, **Nunspeet**; M. Jagodic, **Venlo**; L. Rudolph, **Rijswijk**; E. Driessen, **Dongen**; K. v. d. Brug, **Leeuwarden**; C. v. Leeuwen, **Utrecht**; G. Koopmans, **Holwerd**; L. Weber, **Oude-God (Blg.)**; J. Bielen, **Nijmegen.**
De oplossing van prijsvraag no. 33 is: **MOEDER.**

WALT DISNEY'S

Oma Duck

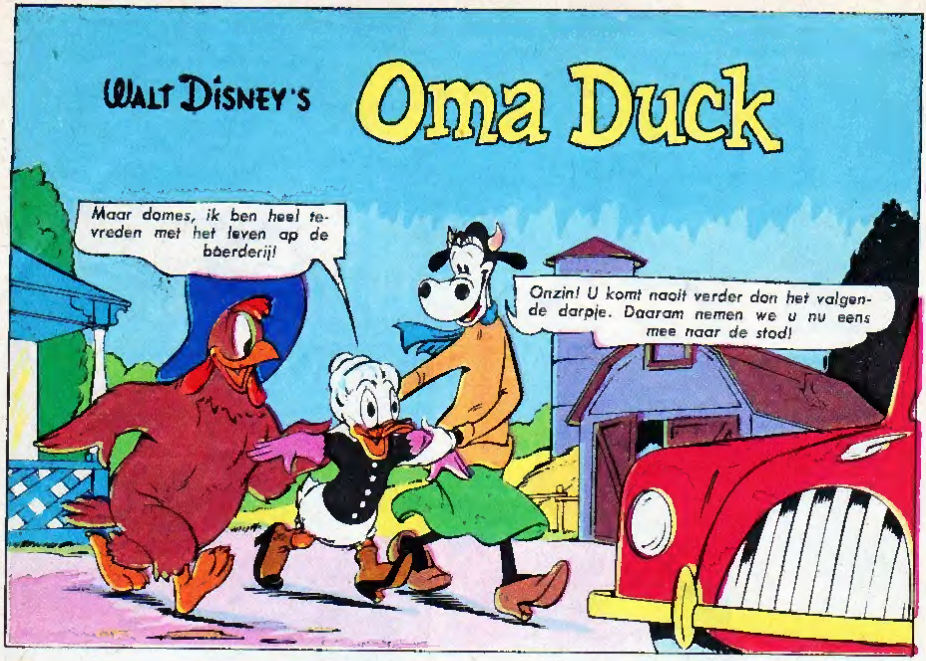

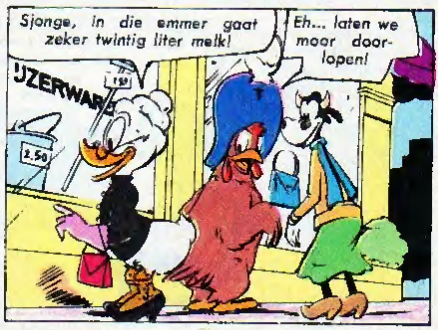

Deze kont op, ama... hier moet u beslist eens noor- binnen gaan!
U moet eens een nieuw kapsel proberen, oma!
Schoonheids sala

Ze braden m'n hoofd zonder vet in de pan te doen!
Wees maar niet bang, oma! U krijgt een mooi hoofd!

U bent gewoon ots nieuw!
O, lieve help, waar is de spiegel?
Hier, oma!

Het zit precies zaols vroeger!
Met oud haar is niets te beginnen, denk ik!
PENG!
Vijf gulden weggegooid!

Hé, waarom zo'n haast?
Er is een modeshow met lunch in hotel „Uit de Kunst".

Daar heb je de ober al met onze lunch!
Bedankt voor de traktatie, Klaartje! Ik heb nog nooit voor twee gulden gegeten!

Ga doorgindt 'ns even op de grond kijken, jangemon! Ik ben bang dat het meeste van m'n bard is gegleden!
Stt! Dat is alles, oma! In dure hotels zoals dit worden altijd heel kleine porties opgediend!

Lieve help! Voor ik thuis kom ben ik vel over been!
Oh, kijk eens! Daar heb je het eerste model van de modeshow!

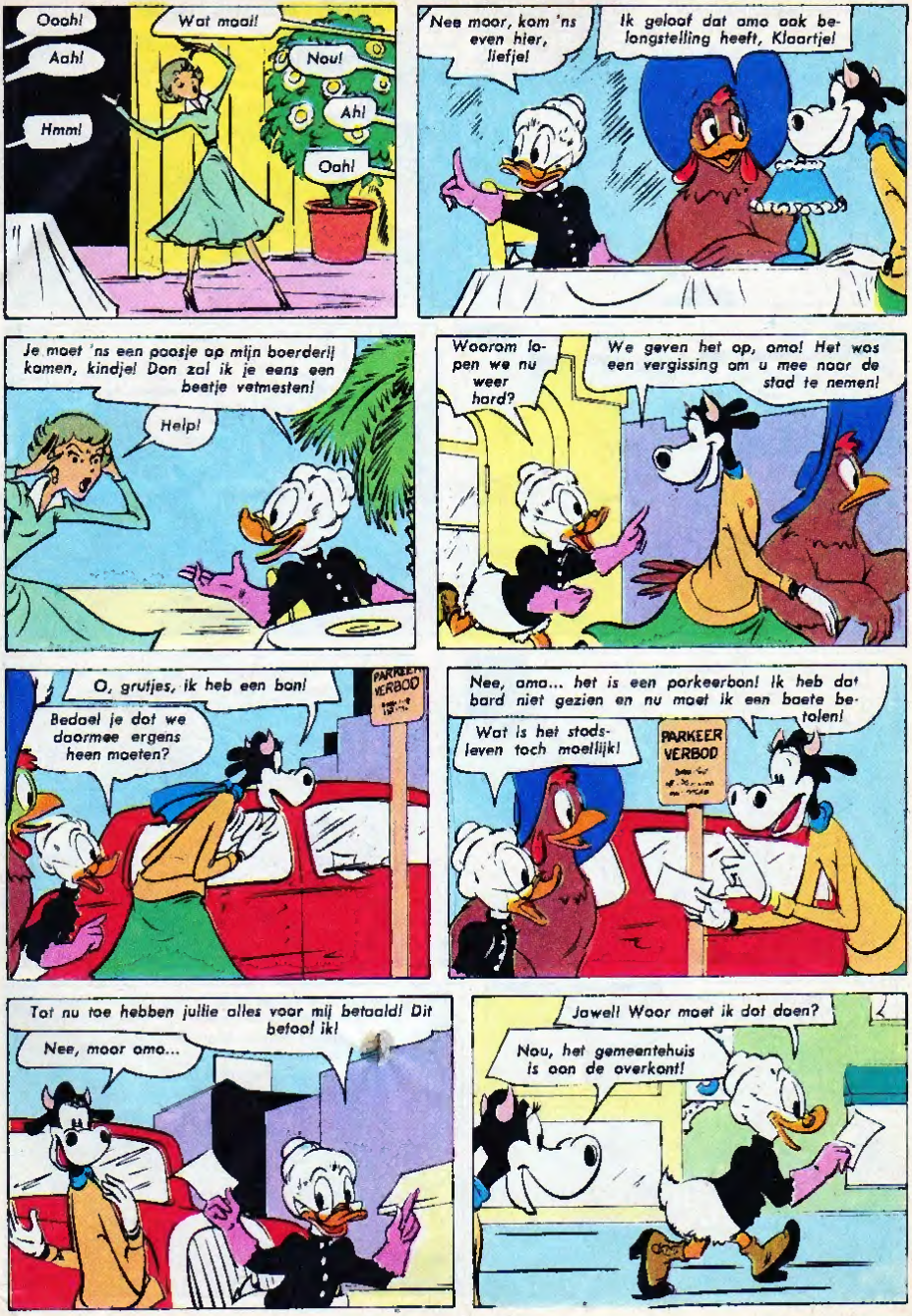
Oooh!
Aah!
Hmm!
Wat mooi!
Nou!
Ah!
Ooh!
Nee moor, kom 'ns even hier, liefje!
Ik geloof dat oma ook belangstelling heeft, Klaartje!
Je moet 'ns een poosje op mijn boerderij komen, kindje! Dan zal ik je eens een beetje vetmesten!
Help!
Waarom lopen we nu weer hard?
We geven het op, oma! Het was een vergissing om u mee naar de stad te nemen!
O, grutjes, ik heb een bon!
Bedoel je dat we daarmee ergens heen moeten?
PARKEER VERBOD
Nee, oma... het is een parkeerbon! Ik heb dat bord niet gezien en nu moet ik een boete betalen!
Wat is het stadsleven toch moeilijk!
PARKEER VERBOD
Tot nu toe hebben jullie alles voor mij betaald! Dit betaal ik!
Nee, maar oma...
Jawel! Waar moet ik dat doen?
Nou, het gemeentehuis is aan de overkant!

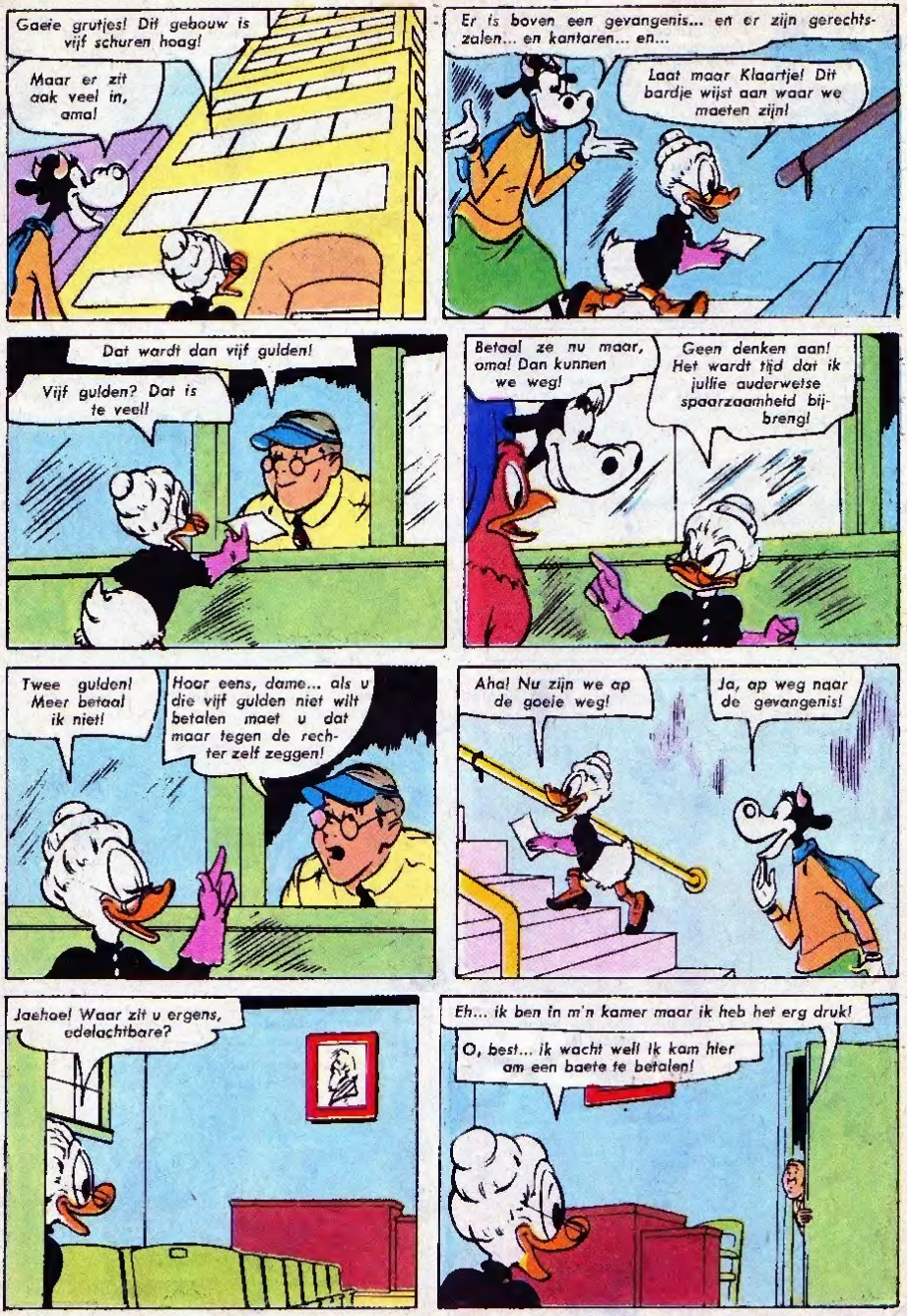
Gaeie grutjes! Dit gebouw is vijf schuren hoag!
Maar er zit aak veel in, ama!
Er is boven een gevangenis... en er zijn gerechtszalen... en kantaren... en...
Laat maar Klaartje! Dit bardje wijst aan waar we maeten zijn!
Dat wardt dan vijf gulden!
Vijf gulden? Dat is te veel!
Betaal ze nu maar, oma! Dan kunnen we weg!
Geen denken aan! Het wardt tijd dat ik jullie auderwetse spaarzaamheid bijbreng!
Twee gulden! Meer betaal ik niet!
Hoor eens, dame... als u die vijf gulden niet wilt betalen maet u dat maar tegen de rechter zelf zeggen!
Aha! Nu zijn we op de goeie weg!
Ja, op weg naar de gevangenis!
Jaehae! Waar zit u ergens, edelachtbare?
Eh... ik ben in m'n kamer maar ik heb het erg druk!
O, best... ik wacht well tk kam hier am een baete te betalen!

Een baete? Hé! Nau, ik kom er zo oon, haor!
Hebt u het gehaard, edelachtbare? Ze komt een baete betalen... met dat geld kan ik maai wegkamen!
Hihi! Kom maar hier, moedertje! Don zal ik even vonnis vellen!
Het gaat over een porkeerban, ziet u, en...
Ze willen me vijf gulden loten betalen. Vindt u dot geen schande?
Vijf piek? Dat is belachelijk!
Ik maak er tien piek van! Daar!
Nu ziet u wat u ermee bereikt, amo!
Eh... jo!
Ik protesteer!
Protest afgewezen! Ik verdubbel het bedrag tat twintig piek!
Twintig gulden? Dat vind ik misdadig!
U hebt de boete tat veertig piek verhaagd, mejuf!
HELP! IK WORD BESTOLEN!
Hé, ssss! Dit kunt u niet zamaar zeggen!

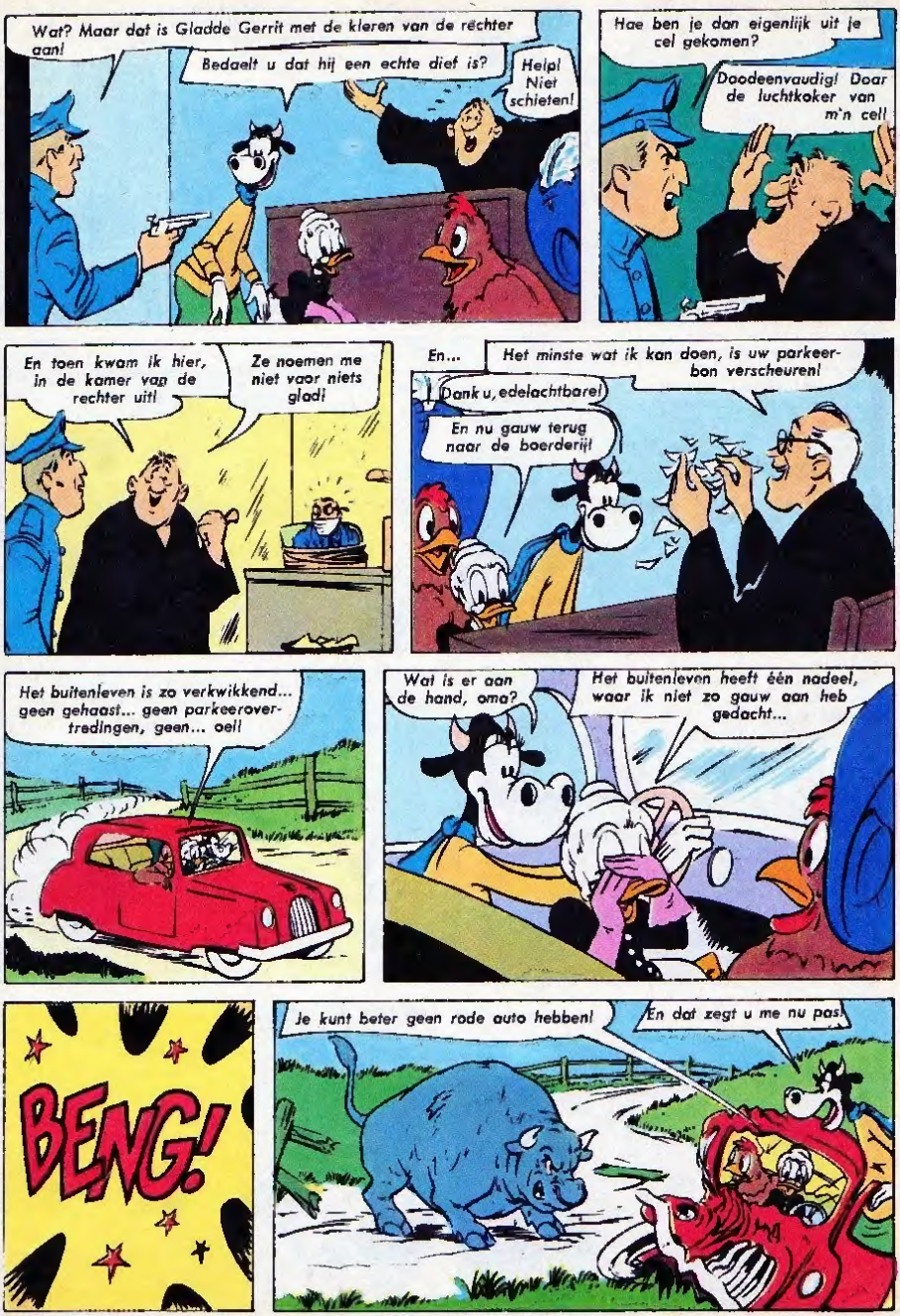
Wat? Maar dat is Gladde Gerrit met de kleren van de rechter aan!
Bedoelt u dat hij een echte dief is?
Help! Niet schieten!
Hoe ben je dan eigenlijk uit je cel gekomen?
Doodeenvoudig! Door de luchtkoker van m'n cel!
En toen kwam ik hier, in de kamer van de rechter uit!
Ze noemen me niet voor niets gladi
En...
Het minste wat ik kan doen, is uw parkeerbon verscheuren!
Dank u, edelachtbare!
En nu gauw terug naar de boerderij!
Het buitenleven is zo verkwikkend... geen gehaast... geen parkeerovertredingen, geen... oei!
Wat is er aan de hand, oma?
Het buitenleven heeft één nadeel, waar ik niet zo gauw aan heb gedacht...
BENG!
Je kunt beter geen rode auto hebben!
En dat zegt u me nu pas!

MORIAANTJE

VOOR dit spel, dat we op een langwerpig speelveld spelen, hebben we een opmerkzame scheidsrechter nodig. Een van de spelers wordt door de scheidsrechter aangewezen om in het eerste spel als Moriaantje op te treden. De plaats van Moriaantje is in het midden van het speelveld. De andere kinderen stellen zich op langs een van de korte zijden van het speelveld. Dan rolt Moriaan met zijn ogen en roept met een zware stem: „Ik ben de Zwarte Moriaan! Wie waagt het nog tot hier te gaan?"
De kinderen antwoorden hem: „Wij zijn heus niet bang voor jou, dacht je dat je ons vangen zou?" Meteen daarna proberen de kinderen over het veld langs het „gevaar" naar de andere zijde te hollen. Degeen of degenen, die door Moriaan op de schouder wordt getikt is af en moet bij de volgende ronde helpen bij het vangen van de kinderen.
Er komen dus steeds meer Moriaantjes, zodat het moeilijk wordt om niet afgetikt te worden. Tenslotte zal er een speler overblijven, die bij het volgende spel Moriaantje mag zijn. De scheidsrechter kijkt scherp toe om in twijfelgevallen te kunnen beslissen of een kind wel of niet is afgetikt.

DOOLHOF

HET was beslist een ingewikkeld probleem waarvoor onze automobilist zich geplaatst zag. De villawijk waardoor hij moest rijden om zijn hotel te bereiken, was namelijk altijd al een doolhof met zijn vele viaducten, kruisingen en splitsingen. Maar deze keer waren er bovendien verschillende straten afgesloten wegens werken aan het wegdek, zodat hij de route die hij gewoon was te volgen, niet kon nemen. Het gevolg daarvan was, dat hij na vele malen verkeerd gereden te zijn in deze wegenwarwinkel, pas na enkele uren het hotel bereikte. Zouden jullie dit probleem nu vlugger op kunnen lossen? De juiste route vind je in nummer 37.

LAAT
EENS ZIEN
WAT JE KUNT

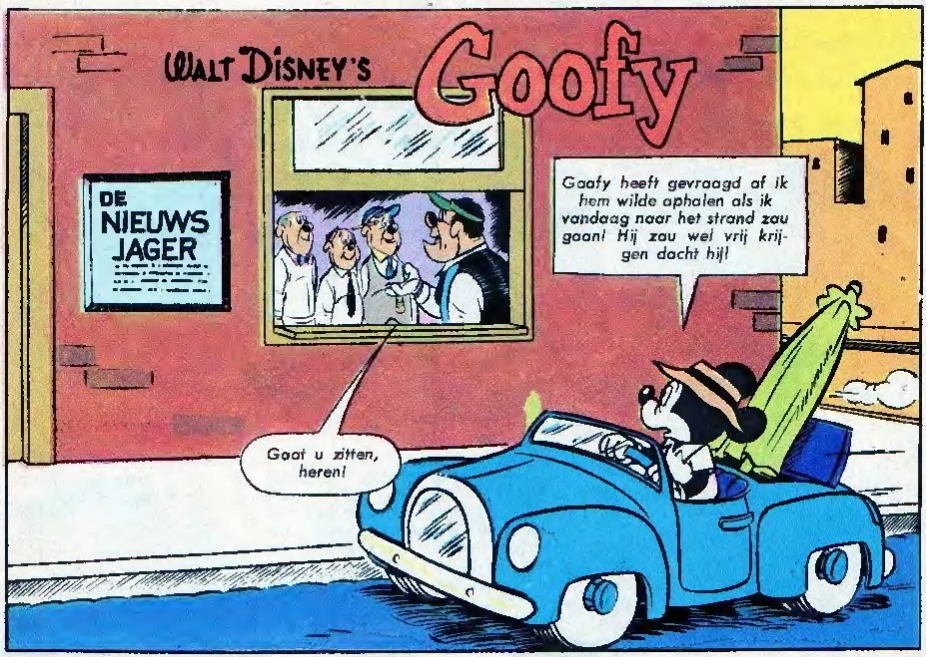
WALT DISNEY'S
Goofy
DE NIEUWS JAGER
Goofy heeft gevraagd of ik hem wilde ophalen als ik vandaag naar het strand zou gaan! Hij zou wel vrij krijgen dacht hij!
Gaat u zitten, heren!

De hoofdartikelen in onze krant laten de laatste tijd veel te wensen over: ze zijn erg saai. We hebben pittige verhalen nodig!
?

Oei! De hoofdredacteur leest ze de les!
We moeten onze lezers ontroeren! Baeien! Opwinden!

Begrepen!
Heel juist van u gezien!
U ziet het altijd heel juist!
La-die-di-dam-pam-pom... Waarschijnlijk wacht Mickey al op me. Ik zet er vaar vandaag een punt achter!
H.H.D.
GEEN TOEGANG

Ik durf te wedden dat de man van de huishoudelijke dienst met betere verhalen thuiskamt dan jullie!
Wat?
HOOFD REDACTEUR GEEN TOEGANG

Ik geef jullie een kans am te bewijzen dat ik t bij t verkeerde eind heb en extra laan als jullie met iets gaeds aankomen!
Aangenamen!

En dan nag iets... Er maet iets van waarheid klinken in het verhaal dat jullie voor me gaan schrijven. Geen gefantaseer in de ruimte, asjeblieft!
FLOP!

Zet m op!
De handen uit de mouwen!
Aan de slag, jon gens!

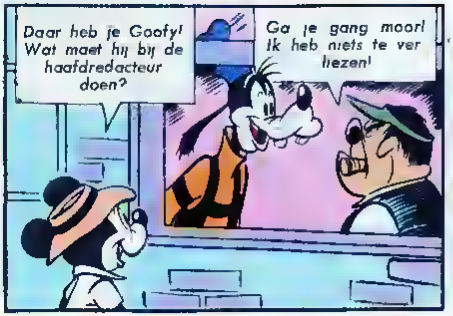
Daar heb je Goofy! Wat maet hij bij de haafdredacteur doen?
Ga je gang maor! Ik heb niets te ver liezen!

Goeie grutjes... Hij heeft een schrijfmachine geleend! Waarom heb je dat gedaan, Goofy?

Ik heb net gehaard dat ik kan schrijven, dus ga ik dat maar daen in m'n vrije tijd!

Ja, maar dat was bedaeld als uitdaging aan de verslaggevers om betere artikelen te schrijven!

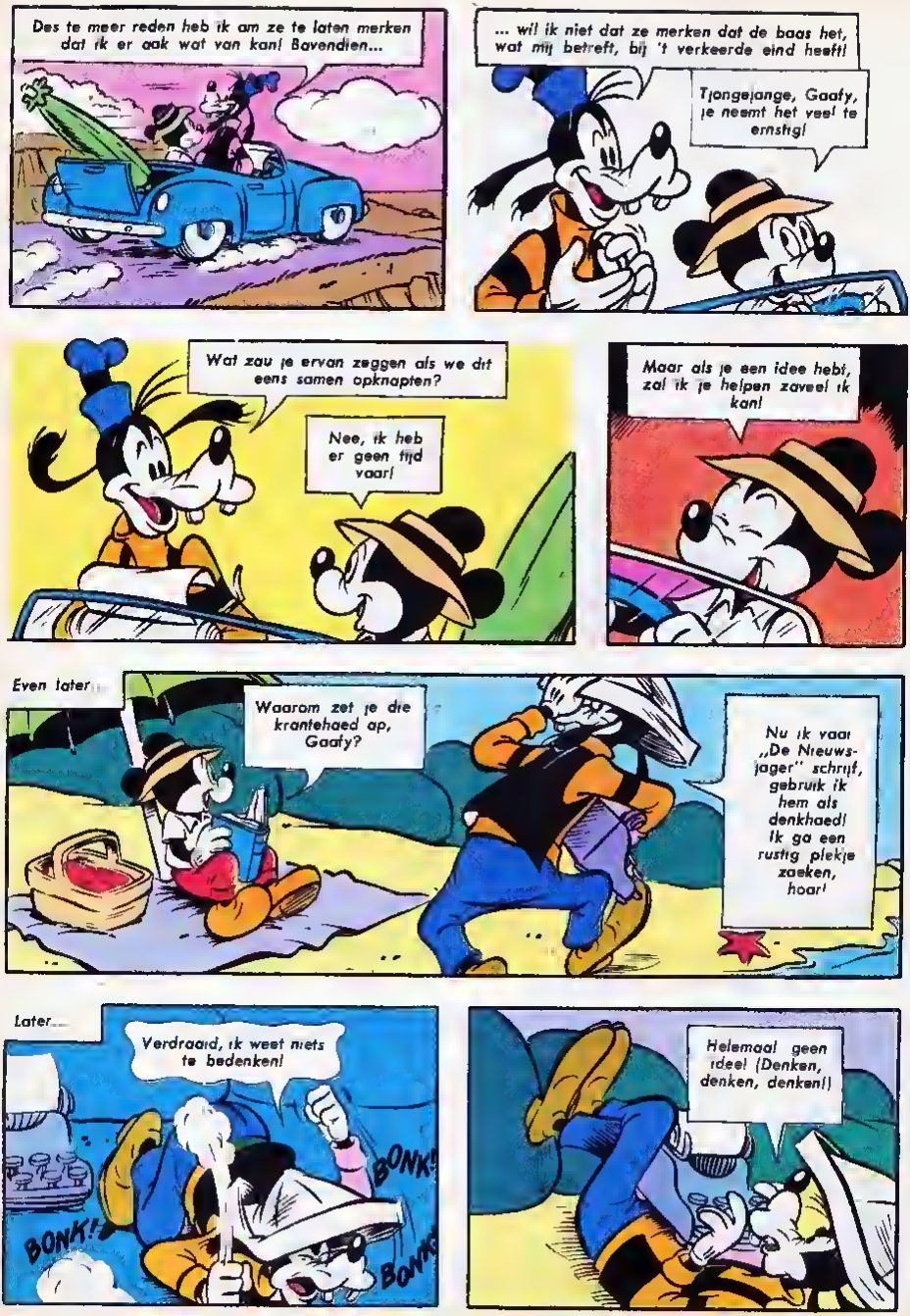
Des te meer reden heb ik am ze te laten merken dat ik er ook wat van kan! Bovendien...
... wil ik niet dat ze merken dat de baas het, wat mij betreft, bij 't verkeerde eind heeft!
Tjongejange, Gaaty, je neemt het veel te ernstig!
Wat zou je ervan zeggen als we dit eens samen opknapten?
Nee, ik heb er geen tijd voor!
Maar als je een idee hebt, zal ik je helpen zoveel ik kan!
Even later...
Waarom zet je die krantehaed op, Gaaty?
Nu ik vaar „De Nieuwsjager" schrijf, gebruik ik hem als denkhaed! Ik ga een rustig plekje zoeken, hoor!
Later...
Verdraaid, ik weet niets te bedenken!
BONK!
BONK!
BONK!
Helemaal geen idee! (Denken, denken, denken!)

Hé (Hijg!) (Bloeb!)

Grutjes! Die golf heeft een schelp blootgelegd!

Nee, toch niet! Het is een oude scheepsbel en er staat iets in!

Namen en datums en feiten uit de geschiedenis! Ik zal ze opschrijven!
RIKKETIK! RIKKETIK!

Hm... Het is hierbinnen ook lekker koel! (Zucht!)

Al gauw...
Ik geloof dat Goofy's rustige plekje nu Goofy s rustplekje geworden is!
Z Z Z Z Z

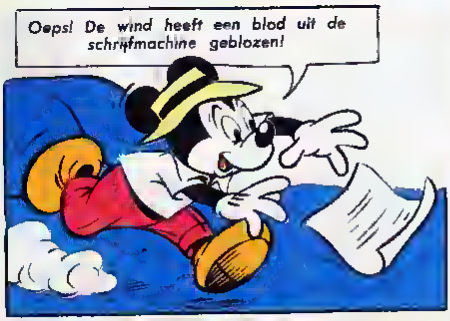
Oeps! De wind heeft een blad uit de schrijfmachine geblazen!

Er stoon aantekeningen op! Ach, die Goofy! Hij doet za z'n best, dat hij alles gefantaseerd heeft!
ZZZZZZZ

Hij is sportief en kan wel tegen een grapje! Ik zal van die aantekeningen een soort verhaaltje in elkaar draaien!
ZZZZZZ

Zo! Zeeroovergevechten, schipbreuken, een gevonden schat, en het verhaal is klaar!
ZZZZZZ

Het begint al donker te worden, we moeten weg! Ik zal hem wakker maken en kijken wat er gaat gebeuren!!
ZZZZZZ

GOOFY!
Eh... hier ben ik! Moeten we weg, Mickey?

Ja!
Ik vertel 'm lekker niet wat ik heb gedaan!
Goeie grutjes! Heb ik dat half slapende geschreven?

Ik vertel 'm lekker niet wat ik heb gedaan, als hij er zelf niet over begint! Wat zal hij opkijken... hihi!

Stap je even bij „De Nieuwsjager", Mickey? Ik wil de schrijfmachine terugbrengen!
Goed!

Die malle Mickey heeft niet eens gezien dat ik iets geschreven heb!
Zou Goofy 't wel gelezen hebben?

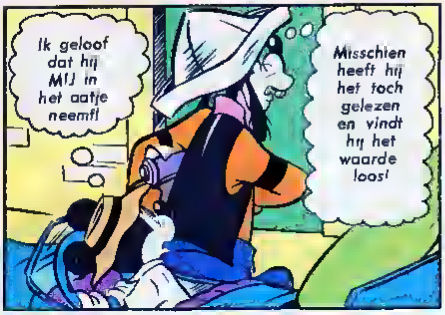
Ik geloof dat hij MIJ in het aatje neemt!
Misschien heeft hij het toch gelezen en vindt hij het waarde loos!

Heb je NOU AL iets in elkaar gedraaid?
Eh... mijn vriendje vindt 't niet za goed, dus goor 't maar weg!
?

Wie heeft dat geschreven?!
Oeroe!!
Slik!

Die arme Gaofy wordt vast ontslagen, am dat hij de baas z'n tijd heeft verknoeid!
Luister, baas, pssst... pssst...
Maar waar is dan het bewijs?

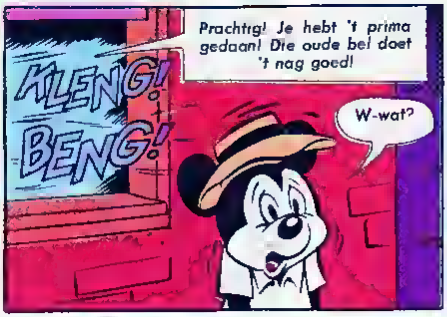
KLENG!
BENG!
Prachtig! Je hebt 't prima gedaan! Die oude bel doet 't nog goed!
W-wat?

Dus ..
De helft van het geld is voor jou, voor wat jij hebt gedaan!
Het was 'n grap jel Ik heb van jouw verzonnen aantekeningen een verhaal gemaakt!

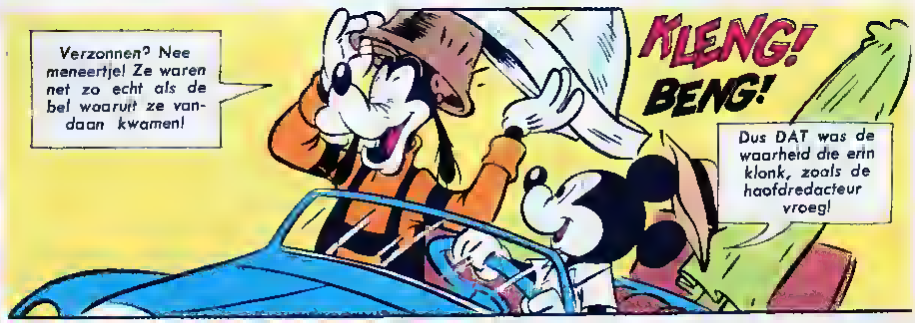
Verzonnen? Nee meneertje! Ze waren net zo echt als de bel waaruit ze vandaan kwamen!
KLENG!
BENG!
Dus DAT was de waarheid die erin klonk, zoals de hoofdredacteur vroeg!

WAT ER GEBEURDE:

Het land Kierewiet wordt geplaagd door een vliegend nachtspook, dat de mensen hun geld afpakt. Felicio, die de echte sjeik op de troon vervangt, kan er niet tegenop, maar Pipo komt met zijn familie logeren en pakt de zaken stevig aan. Na een paar mislukte pogingen ontdekt hij, wie er achter spook Oli Boeboe zit en samen met de kleine Poef werkt hy een plan uit om die lastige mannen eens een flink lesje te geven. Als Oli Boeboe onder de belangstellende blikken van Pipo's vrienden en familie weer verschijnt op zijn vliegend tapijt krijgt hy gezelschap . . .

Pipo in het Land van

geschreven door WIM MEULDIJK

met illustraties van JAN WESSELING

HET LUCHTGEVECHT

(17)

OH!" zegt Mammaloe „Ja, nu zie ik het ook! Daar komt nòg zo'n kleedja aan! Zou er uitverkoop in die dingen zijn? Ze vliegen weg...!"

„Zwijg-oh-zwijg," zegt Alitralia „Als de lucht vol van zulke grie-oh-griezels raakt, wordt dit een onbewoonbaar land! Eén Oli Boeboe was al arg genoeg! Oh-oh, waar is de heer clown nu toch? Hij had ons toch beloofd het luchtspook te bestrijden, maar nu zijn er al twee-oh-twee! Waar moet dat heen?"

Petra en Felicio zeggen niets en prinses Fatamina heeft grote, mooie ogen van verbazing. Het tweede luchtspook ziet ar niet precies eender uit als het eerste; het kleedje is kleiner en het spook heeft een bolhoedje op... Oli Boaboe schijnt niets gemerkt te hebben van het andere luchtspook Hij neemt nat een zweefduik voor 'n nieuw rondja om de toren waarop onze vrienden zitten... Maar het nieuwe spook schijnt niet van plan te zijn om de mensen bang te maken, tot grote verbazing van de toeschouwers maakt het een mooie zwier en vliegt recht op Oli Boeboe af!" „Kijk uit!" roept Petra „Maak geen ongelukken! Spoken van rechts gaan altijd voor! Dat wordt een botsing!"

Maar dat wordt het nèt niet: het nieuwa spook is sneller en laat zijn tapijtje vlak voor Oli Boaboe langs suizen! Nu moet die griezel hem wèl zien en het resultaat is geweldig! Het tapijt van Oli Boeboe steigert van schrik, zelfs op deze afstand horen ze het spook kwekken van verbazing! En niet alleen van verbazing, ook van angst, want het nieuwe spook draagt een grote tuin-

schaar bij zich en daarmee heeft hij in 't voorbijgaan een flinke hap uit Oli Boeboe's kleedje genomen! Dat scheelt een paar flarden en Oli Boeboe hangt meteen scheef in de lucht en heeft al zijn vliegkunsten nodig om niet te kantelen!

„Oeiewoeie-auw-auw!" brult Oli Boeboe en het klinkt opeens helemaal niet spookachtig meer!

„Nou, jongens!" roept Felicio geestdriftig die twee spoken maken

1001 dag

ruzie, zien jullie dat! Ze suizen met al hun kleedjes op elkaar af! Nou, deze hier zit wel vol met nieuwsgierigheid, wie zal het winnen?"

Ze beginnen allemaal te dansen van opwinding, vooral als het bolhoedspook opnieuw in een fraaie duikvlucht achter Oli Boeboe aanstort en hem krachtig aan zijn staart trekt, het scheurende geluid is zelfs op deze afstand duidelijk te horen. Onze vrienden zijn zo gespannen, dat ze niet merken hoe nu ook de kleine Poef op de toren is verschenen. Alleen Petra kijkt om en ziet de kleine jongen staan „Zeg," flustert ze, terwijl ze op het bolhoedspook wijst, „hij is het, hè? Jeweetwel!" Poef knikt en Petra begint nog eens zo hard te juichen nu ze weet wie dat nieuwe spook is.

„Wat jammer dat papa Pipo er niet is," roept Mammaloe. „Wat zou hij genieten van dit leuke gevecht!" Op dat ogenblik suist het nieuwe spook vlak langs de toren en neemt in het voorbijgaan zijn bolhoedje af. „Dag mevrouwtje krullebol," roept hij en dan slikt Mammaloe een paar maal héél snel, want nu heeft ze plotseling ook begrepen wie het bolhoedspook is!

De strijd gaat voort. Oli Boeboe schijnt begrepen te hebben dat hij niet vluchten kan omdat het andere spook hem vlugger af is; hij rolt zijn kleedje half op en zwaait met een eind touw, waaraan een ijzeren haak zit, die eigenlijk bedoeld is om er goudkisten mee op te hijsen! Het is een gevaarlijk wapen, vooral als Oli Boeboe het snel in de rondte laat draaien. Het bolhoed-spook schijnt het gevaar niet te zien, hij draait een kringetje en vliegt dan recht op Oli Boeboe af! De toeschouwers gillen van schrik, straks zal het nieuwe spook de zwiepende ijzeren haak tegen zich aan krijgen. Nog drie meter, Oli Boeboe slingert zijn touw daar is het bolhoedspook al een botsing lijkt onvermijdelijk, maar plotseling laat het nieuwe spook zich twee meter zakken, duikt rakelings onder Oli Boeboe door en prikt ondertussen met zijn schaar dwars door het tapijtje boven hem! „Auw!" gilt Oli Boeboe en hij maakt een luchtsprongetje van pijn en dat is géén wonder! „Als het zo doorgaat heeft Oli Boeboe straks alleen nog maar een paar rafeltjes om op te vliegen!" roept Petra. „Het gaat fijn! Hup papa!"

Felicio's mond valt ineens open. „Zeg jij „papa" tegen een spook?" roept hij naar Petra. „Maar, joh, dat kan toch niet, jij bent toch geen spokenkind? Jij bent het kind van meneer Pipo, die zo'n bolhoed op heeft, nèt als dat nieuwe spook en en ..." Nu is het de beurt van Felicio om een paar maal vlug te slikken, want nu heeft ook hij begrepen wie het bolhoed-spook is! „Jongens, wat een slimmerd!" roept hij. „Maar hoe komt hij aan zo'n vlieg-tapijtkleedmatje? Dat is de vraag!"

De anderen geven geen antwoord, want op hetzelfde ogenblik maakt het bolhoed-spook korte metten met Oli Boeboe. Zijn tuinschaar hapt grote stukken uit het vliegkleed. Oli Boeboe geeft weer een gil en moet een noodlanding maken!

Als een los blaadje van een boom begint hij naar beneden te dwarrelen. „Hij komt in de tuin terecht!" roept Petra. „Nu gaan we zien wie die naarling eigenlijk is!" Ze draait zich om en begint de trappen af te rennen, het hele gezelschap verdringt zich om haar voorbeeld te volgen. Als ze de tuin in rennen, boren ze een bevig gekraak: Oli Boeboe heeft een noodlanding gemaakt in een vijgeboom! Tegelijk maakt het bolhoedspook een keurige landing met zijn ronkende tapijtje op het grasveldje naast de vijver en in het heldere maanlicht rent ook hij naar de plek waar Oli Boeboe neerkwam.

„Pas-oh-pas op!" roept Alitralie, „daar is de andere luchtgriezel!"

Maar de anderen lachen hem uit en rennen door en als het spook zijn witte kap afrukt ziet Alitralie het ook. „Heer Pipo," roept hij, „zijt gij het spook! Gij hebt dus Oli Boeboe verslagen! Dat is dappar werk, heer Pi-oh-po! Maar wie is die onverlaat?" — „Vraag je dat nog, meneertje de bardloper," zegt Pipo. „Oli Boeboe is immers net zo min een echt spook als ik! Let maar op!"

Pipo trekt de jammerende Oli Boeboe uit de takken van de vijgeboom, scheurt zijn lichtgevende pak open en kijkt recht in het beteuterde gelaat van Kalif Kassa! „Schande!" roept die man meteen. „Kan men hier in zijn eigen land niet eens meer rustig voor spook spelen!"

Iedereen begint hard te lachen om die eigenwijze Kalif Kassa, maar een paar zwarte dienaren snellen toe en grijpen de brutale kerel in zijn kraag. „Meneertje krentenbrood," zegt Pipo, „je hebt een hele nare streek uitgehaald en we zullen het tegen de echte sjeik vertellen! Het lijkt me best, dat ze jou op dat krokodillen-eilandje stoppen met alleen maar droog brood en een flesje water! Je hebt ma een heleboel narigheid bezorgd met jullie rare kunsten, maar nu is het afgelopen. Dit land is bevrijd van het nachtspook, je hebt verloren! Dat komt door mij en door Poef, lieve de kleine Poef! Hé, waar is hij?"

Alitralie rent pijlsnel alle trappen op en af, maar waar hij mee terugkomt? Met een briefje. Er staat op:

„Waarde bleekneusclown en bemoial! Je hebt misschien wel Oli Boeboe kapot gemaakt en mijn vriend Kassa gevangen, maar my krijg je niet! Ik ben verdwenen en ik heb de kleine Poef meegenomen als onderpand! Je krygt hem terug in ruil voor tienduizend goudstukken en de vrijlating van mijn vriend, de tamelijk wijze Kassa!

Hoogachtend, Kalif Omar!"

Iedereen zwijgt verslagen, alleen Kalif Kassa lacht hatelijk. „Haha!" roept hij, „dat zit je niet glad, meneer de grapjas! Nu heb je toch nog verloren, haha!"

Volgende week:
DE HARDLOOP-WEDSTRIJD!

Japie Krekel
Van mij, helemaal van mij! Eigen hoard is goud waard en dat geldt ook voor krekels!
BISKWIE

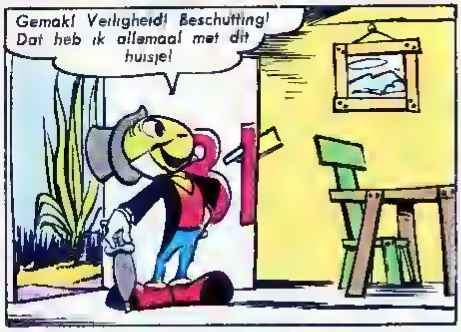
Gemak! Veiligheid! Beschutting! Dat heb ik allemaal met dit huisje!

O, NEE! NIET DOEN!

Kijk dan toch uit waar je loopt, Marietje!
KRAK!

?
Kijk nu eens wat je hebt gedaan! Je hebt mijn nieuwe huis vernield nog voor ik er in trok!

Help! Nu ook nog een luchtaanval!

Niet doen! Dat is gemeen!

Als ik me in dit hage gras verstap heb ik misschien een kans niet gepakt te worden!
Hihi! Het valt voor jullie, kre kels, niet mee, hè, Japie?
Maar wij, muisjes, maken ons geen zorgen meer!
Pieter en Tam!
Waar wij wa-nen kan niets of niemand ons te pakken krijgen!
Het is ons kasteel!
Ja, natuurlijk! Ik voel de me in mijn huisje ook zo veilig als in een kasteel!
Maar wij voelen ons er nog steeds veilig!
Want het is een echt, levensgroot kasteel! Kom maar 'ns mee!
Na 'n hele wandeling...
Kijk eens, hele maal voor ons!
Sjonge!
Het is wel erg oud maar dat kan ons niet schelen!
Nee maar, en dat in deze buurt!
We hebben ook een ophaalbrug!
Hier zijn we voor iedereen veilig!
Hihi! Dat dachten ze maar! Ze kunnen me nu niet ontkomen!
KA-KA-KAAAA!
Oei! Daar is die raaf weer!
En je zei dat we hier veilig waren!

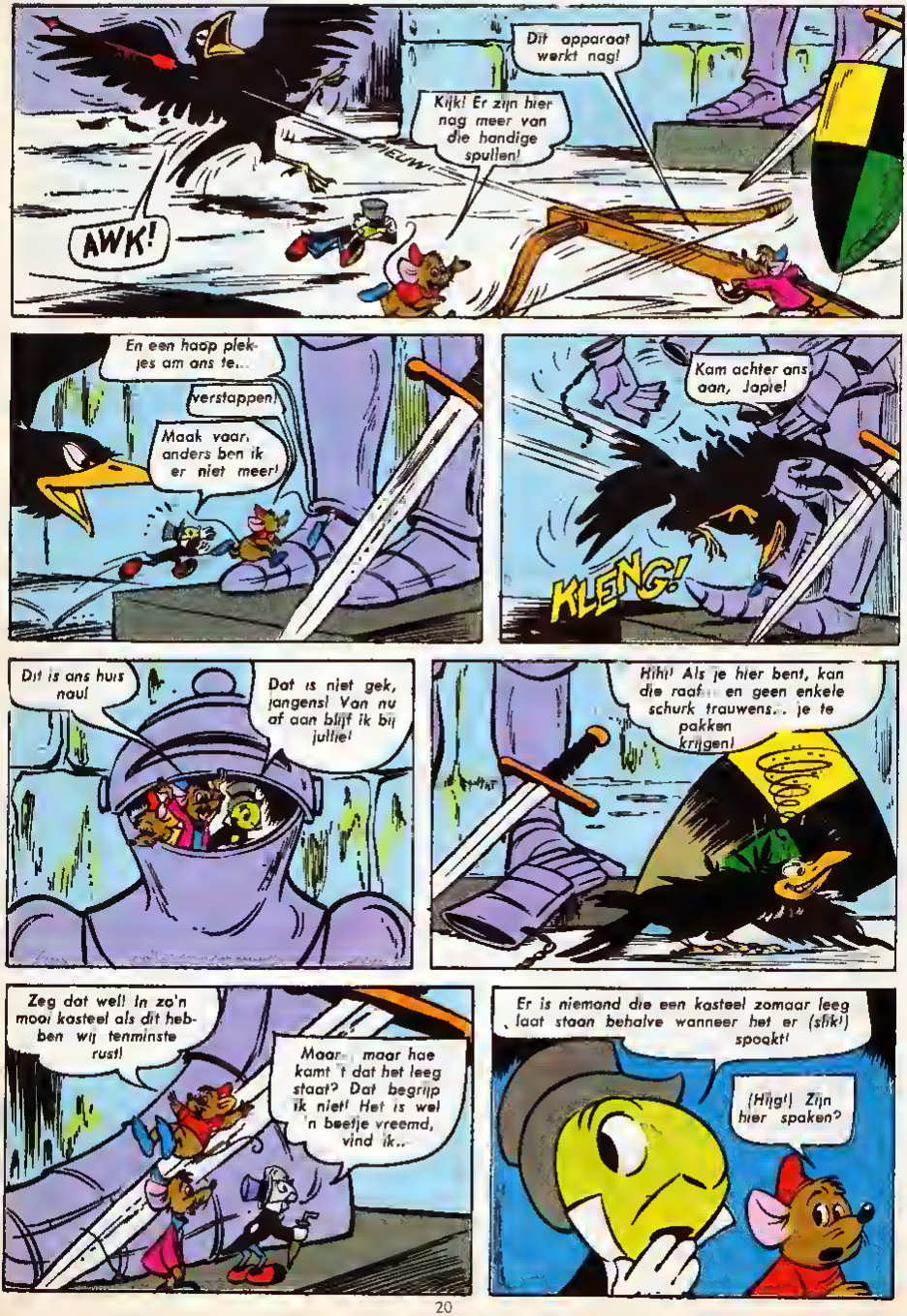
AWK!
PIEUW!
Dit apparaat werkt nog!
Kijk! Er zijn hier nog meer van die handige spullen!
En een haop plekjes om ons te...
verstappen!
Maak vaar, anders ben ik er niet meer!
Kom achter ons aan, Japie!
KLENG!
Dit is ons huis nou!
Dat is niet gek, jongens! Van nu af aan blijf ik bij jullie!
Hihi! Als je hier bent, kan die raaf... en geen enkele schurk trauwens... je te pakken krijgen!
Zeg dat wel! In zo'n mooi kasteel als dit hebben wij tenminste rust!
Maar... maar hoe komt 't dat het leeg staat? Dat begrijp ik niet! Het is wel 'n beetje vreemd, vind ik...
Er is niemand die een kasteel zomaar leeg laat staan behalve wanneer het er (sfik!) spookt!
(Hijg!) Zijn hier spaken?

Maar als er spoken in het kasteel zijn blijf ik hier niet, hoor!
We zijn hier al een week, Tom, en we hebben niets van spoken gemerkt!

Jullie geloven toch zeker niet echt in spoken, jongens?
Nee, maar als er een kam! ga ik weg!

Hmm! Als ze uit het kasteel zijn kan ik ze makkelijker vangen!
En als het spookt in het kasteel gaan ze er meteen vandaan!

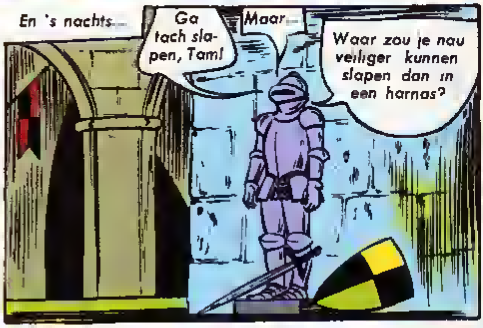
En 's nachts...
Ga toch slapen, Tom!
Maar...
Waar zou je nou veiliger kunnen slapen dan in een harnas?

Spoken? Belachelijk! Die bestaan niet! Er is vannacht niemand en niets anders in dit kasteel dan... dan wijzelf!

HIE-HIE-HOE-OE-OE!
!
Oei! Wat is dat?
?
Het lijkt wel of er een harnas aan de wandel is!

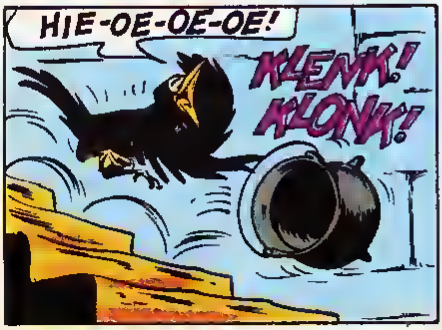
HIE-OE-OE-OE!
KLENK! KLONK!

Help! Het spookt hier wèl! Ik ga er vandaar!
Ik ook! Ik wil geen spookvaer zijn!

Jongens, tae nou... misschien is 't alleen maar de wind!
Dan vind ik het maar een griezelige wind!
Wij gaan weg!

Grutjes! Ik heb nog nooit een echt kasteelspook gezien! Als ik zo ga staan dat ik meteen weg kan rennen, kan ik wel een kijkje nemen!

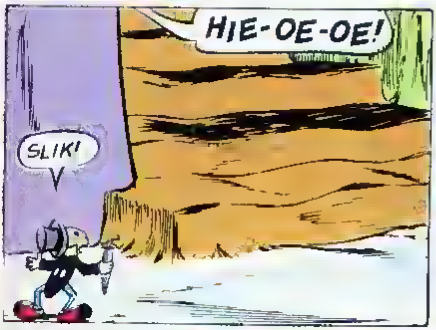
HIE-OE-OE!
SLIK!

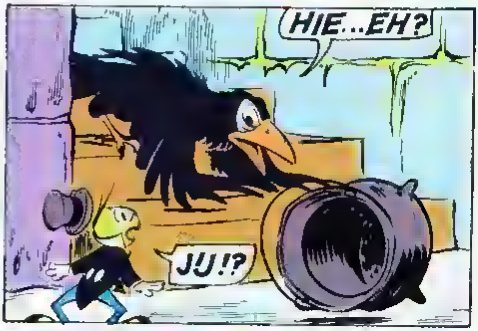
HIE...EH?
JIJ!?

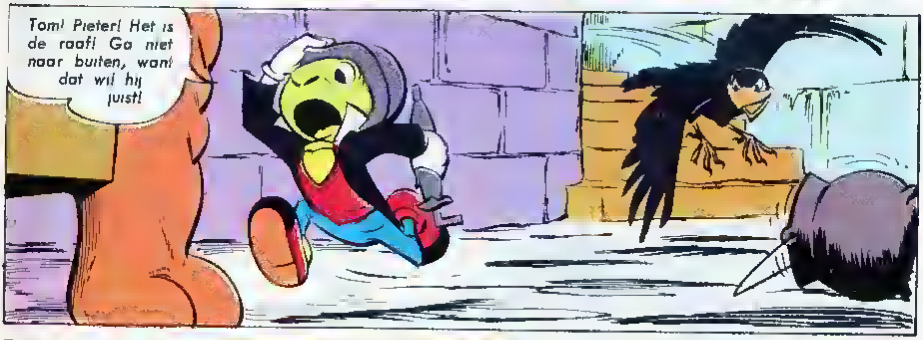
Tom! Pieter! Het is de raaf! Ga niet naar buiten, want dat wil hij juist!

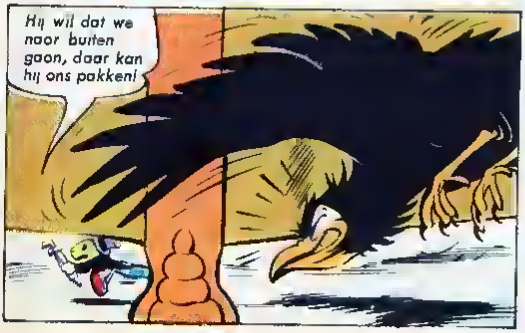
Hij wil dat we naar buiten gaan, daar kan hij ons pakken!

Tom, hoorde je dat? Hoorde je wat Japie zei?
Dat hij naar buiten komt, geloof ik!

Nou, waar wacht hij nu nog op?
Misschien heeft het spook hem!
Hihi, hihi!
Doe of je een vis bent, Tom, en laten we hapen dat hij zich geen pelt kaan voelt!
OEI!
KAKA!
Bloeb!
Kra-kra-kra!
Bloeb!
Blub!
Lieve help! Hij heeft ze in 't nauw gedreven! Daar kunnen ze 't niet lang uit houden!
Ik moet iets doen om hem at te leiden... moor...
Hmmm, het is een kans, maar het is wel gevaorlijk!
Bah! Iemand die even groat is als jij durf je niet aan, hè? Ik ben tach niet bang!
Blub!
Bloeb!

KIE-IE-IE!
Grutjes! Is Japie helemaal mal geworden?
Slik!
(Hijgt) Japie is een echte held!
HAP!
Oei! Het is nu..
Of nooit!
Zo! Ga zo maar door, zwartjas! Ik ben er al bijna uit!
KLENK!
Vlug, jongens, help me met die ketting!
Nou, zo zit hij wel goed, denk ik!
Foei! In 'n kasteel wonen vraagt wel veel van je, zeg!
Ja! En het bewijst bovendien één ding, jongens!
Met ons te verbergen redden wij, kleintjes, 't niet! Met listigheid en verstand kunnen we grote krachtpatsers alleen te slim af zijn!
Je hebt gelijk, Japie!
Hij mag van mijn part dit kasteel houden!
Het is helemaal van jou! Spook ze maar lekker!
Hihi! Kijk eens!
Hij wuift ons goeiedag!

ditjes en datjes van Donald Duck

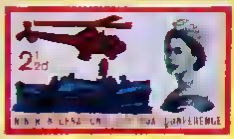

HEB JE DIE AL?

RIJDENDE SCHRIJFMACHINE

Een jonge Duitser uit Lübeck is van plan zijn vakantie-avonturen zwart op wit te zetten op hetzelfde moment dat hij ze beleeft Daarom heeft hij een schrijfmachine door middel van een vernuftige ijzeren-stangenconstructie boven op een fietswiel gemonteerd

Met zijn heupen duwt hij dit eenwielige karretje voort, terwijl een paar bretels om zijn schouders er voor moeten zorgen, dat alles in evenwicht blijft Zo heeft hij steeds zijn handen vrij om alles wat bij onderweg ziet en meemaakt, direct via de schrijfmachine vast te leggen

EVEN DE LANDKAART BEKIJKEN

Als je een van de landkaarten in een atlas bekijkt, zie je bijvoorbeeld aangegeven een zee, een berg, een stad, een baai en . . noem maar verder op; ja weet natuurlijk nog veel meer.
Daar gaat het hier nu juist om Allerlei dingen die een landkaart aangeeft hebben we hier opgesomd, maar we hebben van elk woord de letters goed door elkaar geschud Die moet je dus weer netjes op hun plaats zetten Probeer het maar eens

1. lanaka, 2. prod, 3. liedan, 4. repdol, 5. raem, 6. pijlnoors, 7. veirir

OPLOSSING: LANDKAART

1. kanaal; 2. dorp; 3. eiland; 4. polder; 5. meer; 6. spoorlijn; 7. rivier

GEVULDE BROODJES

Feestelijke broodjes, die er echt eens anders uitzien dan altijd, kun je als volgt maken. Je haalt bij de bakker een stuk of wat ronde broodjes, bolletjes noemt men ze wel. Ja snijdt het kapje er af (dat hebben we niet meer nodig) en je holt het broodje een beetje uit, maar niet te veel.
In bet kuiltje komt een blaadje sla (gewassen). Nu maak je een mengsel van bijvoorbeeld in stukjes gehakte ham, worst, balegen kaas, gekookt ei, zure augurk, etc. Het komt er niet zoveel op aan wat je gebruikt, als bet maar dingen zijn die goed bij elkaar passen. Je mengt ze door elkaar onder toevoeging van een eetlepel slasaus, een paar druppels slaolie en een klein beetje vloeibare aroma.
Met dit mengsel vul je de broodjes. Het komt dus op bet slablaadje. Bovenop strijk je met een mes nog een heel dun laagje slasaus en daarop leg je dan de versiering, bijvoorbeeld plakjes gekookt ei, plakjes tomaat, een enkel plakje augurk, waarop tot slot, uit een tube, torentjes mayonaise worden gespoten

PLOEG-OLIFANT

Een boer in de omgeving van Malmö had reuze pech Op de dag dat zijn akker omgeploegd moest worden, werd zijn paard plotseling ernstig ziek. Goede raad was duur.
Maar gelukkig had in de omgeving een circus zijn tenten opgeslagen Een paard bad men daar niet te leen, maar wel een heel geschikte olifant, die Nikkie heette.
Een echte goede lobbes, die graag iemand een pleziertje deed Hij sjokte bereidwillig mee met de boer naar zijn land en hielp het ploegkarweitje netjes opknappen. Onverstoorbaar liep de dikhuid de hele dag van de éne kant van de akker naar de andere met de ploeg achter zich aan

ENGELAND is het enige land dat nooit zijn naam op de postzegels vermeldt. Dat komt, omdat de Engelse posterijen de allereerste waren die — in 1840 — begonnen met het uitgeven van postzegels.
„Andere landen, die ons na willen doen, moeten dan maar de naam van hun land op de zegels zetten," zei men toen. En zo is bet tot hedan gebleven. Een duidelijk herkenningsteken is het op alle Engelse zegels voorkomende portret van de regerende koningin of koning.
Hoewel Engeland dus bet eerste land was dat postzegels ging gebruiken, heeft men er toch nooit veel bijzondere series uitgegeven. Dit jaar werd echter met deze „traditie" gebroken; men heeft vijf speciale series op 't programma gezet, waaraan men onmiddellijk toevoegde dat er in 1964 slechts één bijzondere serie zou verschijnen. Dit blijkbaar ter geruststelling. Eind mei verscheen een serie van drie, ter gelegenheid van de internationale conferentia van bet reddingswezen. Je ziet hier een zegel die het redden van een schipbreukeling met behulp van een helikopter afbeeldt.

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Geschreven door
MIEP DIEKMANN

Na het huwelijk van Aletta de By met Jan Frederik Dabeing in 1681, is Aletta met haar zusje Oeba en hun slavenmetje Knikkertje naar de plantage Sint Joris vertrokken, waar haar man heelmeester van de slaven is. Haar broer Marijn heeft aangemonsterd als leerling-chirurgijn bij de kaperkapitein Reyning. Op zijn eerste reis wordt hij echter vermist. Maar niemand weet dat Marijn zelf in slavernij is geraakt en weer is vrijgekocht door de lorredraaier-smokkelaar Jacob Pieterse. Met diens schip de Oliinda vaart hij naar Afrika. Daar keurt hij slaven. Op de terugtocht ontsnapt hij amper aan de dood als een Spaans oorlogsschip de Oliinda aanvalt. Maar op Sint Joris weten ze niet beter of hij is dood, want dat heeft Reyning hun in een brief geschreven.

TOEN de brief heelmeester Dabeing bereikte, was hij met zijn vrouw Aletta alleen in huis. Aletta's zusje, Oeba, was zoals gewoonlijk bij de zieke slaven in de loodsen.

„Nieuws van Marijn?" vroeg Aletta. Want al had ze er nooit over gesproken, iedere dag had ze zich ongerust gemaakt. In november 1681 was Marijn weggegaan en nu was het maart 1682. Jan Frederik had het verzegelde schrijven open gemaakt en gelezen.

„Zeg het toch!" vroeg Aletta angstig. Ze hoorden niet dat Oeba het huis naderde. Ze zagen niet dat het meisje bij de drempel haar passen inhield. Wat was er met Aletta? Ze keek zo vreemd.

„Over Marijn," zei Jan Frederik en hij legde het schrijven op tafel.

„Van Reyning zelf?" vroeg Aletta. „Zeg dan toch wat!"

„Marijn is verdronken. Ze hebben zijn kleren op het strand gevonden, nadat ze met vijf man voedsel waren gaan zoeken. Ze hebben nog uren naar hem gezocht, maar niets kunnen vinden."

„Nee!" schreeuwde Aletta. „Dat kan niet waar zijn. Marijn kan niet dood zijn."

Jan Frederik zweeg.

„We hadden hem niet moeten laten gaan!" riep Aletta. „Het is mijn schuld."

„Marijn is zelf weggelopen naar zee. Geef jezelf niet de schuld."

Ze hoorden niet dat er bij de deur iemand wegsloop. Langzaam liep Oeba over de plantage. Ze had het geweten, al die dagen, die maanden, dat ze zich zo eenzaam, zo ellendig had gevoeld. Marijn is dood! Ze zag niet waar ze liep de omheining uit, het woeste landschap in, op weg naar de baai, waar ze vroeger iedere ochtend met Knikkertje ging zwemmen. Marijn dood ... en met Knikkertje sprak ze zelden. Knikkertje mocht niet meer in het huis wonen ... Aletta probeerde haar van Knikkertje te scheiden ... Knikkertje woonde bij Zuasiba en Ayuba, de andere huisslavinnen. Maar Knikkertje moest het weten ... Marijn dood ... Knikkertje en zij en Marijn ... altijd

en ze schudde haar hoofd. Of ze „nee" zei, dat het niet waar was.

Die avond, na een maaltijd waaraan niemand sprak, en waarna Oeba vroeg naar haar hangmat was gegaan, sloop er een tengere gestalte om het huis, en glipte door een kierend venster naar binnen.
„Oeba?"
Verschrikt kwam Oeba in haar hangmat overeind.
„Ik ben het!" Knikkertje stond naast haar. En ineens snikte Oeba het uit, zacht, zodat het niet te horen was. Knikkertje streek over haar schokkend lichaam, en fluisterde woorden, die Oeba niet verstond. Toen kroop ze voorzichtig naast Oeba in de hangmat. Huilend vielen ze beiden in slaap.
Zo vond Aletta hen toen ze de volgende ochtend vroeg de slaapkamer binnenkwam om te kijken hoe het met haar zusje was. Verschrikt vloog Knikkertje overeind en tegelijk met haar tuimelde de slaperige Oeba uit de hangmat.
„Ik heb je gezegd dat je hier niet meer komen mag," zei Aletta scherp tegen het slavinnetje.
Ineens was Oeba klaar wakker. „Marijn is dood. Marijn heb je laten gaan! Maar Knikkertje zul je me niet afnemen!" riep ze. „Hou je grote mond, jij!" zei Aletta woedend. Ze was òp van de moeheid en van het verdriet. Maar Oeba hoorde alleen maar die scherpe stem van haar. „Hou je mond! Hou je mond! Altijd moet ik mijn mond houden!" riep ze met overslaande stem.
Aletta greep haar bij haar arm, maar Oeba rukte zich los en sloeg haar oudste zuster midden in haar gezicht.
Op de drempel stond Jan Frederik. „Ik geloof dat het tijd wordt dat we maatregelen nemen," zei hij.
Hij had Oeba's hand, die om de schouder van Knikkertje gekneld lag, zachtjes losgemaakt. „Ik begrijp dat Knikkertje je vannacht niet alleen wilde laten, Oeba," zei hij. „Jullie zijn altijd samen met Marijn geweest."
„Jullie doen net of Marijn mijn broer niet is," snikte Aletta verongelijkt.
„Jij — — jij bent anders," riep Oeba. „Marijn zou Knikkertje nooit het huis uitgestuurd hebben."
„Stil Oeba!" Jan Frederik hief zijn hand op en gaf Knikkertje een teken dat ze aan het werk moest.
Oeba greep zijn arm en vroeg smekend. „Toe, Jan Frederik, laat Knikkertje weer bij ons wonen. Ik voel me zo alleen."
Jan Frederik keek van Oeba naar Aletta. Arme Oeba! Ze begreep niet dat ze zich met haar eerlijke hart grote moeilijkheden op haar hals haalde. Iemand die goed was voor de slaven, dat was tot daar aan toe. Dat deed hij ook als heelmeester. Maar iemand die een slaaf als een mens beschouwde, die hem zijn vriendschap schonk ..... daar spraken de mensen schande van! Al hield Aletta nog zoveel van haar zusje, ze móest doorzetten wat zij het beste vond voor Oeba.
Jan Frederik en zij hadden er vaak met elkaar over gesproken. „Het beste is, dat we Knikkertje in de stad verhuren, of haar verkopen," had Aletta al eens gezegd. Maar daar had Jan Frederik beslist „nee" op gezegd. Dat zou Oeba's hart breken. Dat zou te veel zijn bij al het verdriet dat ze na de dood van haar ouders al had gehad. Teleurgesteld had Oeba Jan Frederik losgelaten. Hij was al net zo als haar oudste zuster. „Straks zal ik je ver-

waren ze samen geweest, vroeger..... Oeba draaide zich om en ging weer terug naar de plantage. Maar toen ze Knikkertje vond, hoefde ze het haar niet meer te vertellen. Ze zou het ook niet hebben kunnen zeggen. Zolang ze het niet hardop zei, was het net of het niet waar was. Grote tranen liepen over Knikkertjes wangen.

tellen wat er gebeurt," zei hij tegen Oeba voor hij met Aletta de slaapkamer van het meisje uitliep.

Wat Jan Frederik dacht dat gebeuren moest voor Oeba's bestwil, gebeurde binnen een paar dagen. Zwijgend had Aletta de beste kleding van haar zusje bij elkaar gezocht en in een grote mand gepakt. Oeba zou naar De Willemstad gaan. Logeren bij de ouders van Floris Pletsz.
Zoals ze naar Sint Joris gekomen was, vertrok ze te paard, met Elbert, de zwijgzame factoor, en een pakezel met de bagage.
Knikkertje had ze een paar uur tevoren zachtjes toegefluisterd: „Ik ga weg, maar ik kom terug."
Knikkertje had stom geknikt. Het was maar beter dat ze Oeba niet vertelde wat zij dacht: dat ze elkaar nooit meer terug zouden zien.

In het grote huis op Pietermaai, dat achter de Forten op De Punt lag, voelde Oeba zich de eerste dagen onwennig. Altijd moest ze er verzorgd uitzien. Op blote voeten lopen kwam hier niet te pas. En er waren zoveel huisslaven en slavinnen, dat er nooit iets voor haar te doen viel. Floris, die bij zijn vader op diens handelskantoor was, maakte leder ogenblik vrij voor haar. Er werd een feest gegeven ter ere van haar komst. De muzikanten van het soldatengarnizoen, die gehuurd waren, speelden de ene mazurka na de andere, en Oeba had moelte om de ingewikkelde patronen van de dans niet door elkaar te halen.
„Je danst mooi," fluisterde Floris, terwijl ze hem met een zwierig zwaaien van haar rokken al dansend passeerde. Eventjes stak ze haar tong tegen hem uit ze voelde zich net een opgeprikte pop, maar het dansen was heerlijk. Een paar meisjes hadden het gezien en trokken hun wenkbrauwen op. Maar Floris lachte. Met Oeba kon je tenminste plezier hebben. Die was niet zo saai als de rest, ook al deed ze vaak dingen waar iedereen afkeurend over sprak.

Terwijl ze die dag na het feest samen naar de aanlegplaats aan De Punt liepen, waar Floris een boodschap aan een schipper moest overbrengen, voelde hij zich trots dat de mensen hen beiden nakeken. Op zijn gemak leidde hij Oeba door het drukke gewemel van paarden en rijtuigen, zwaar beladen ossekarren, blaffende honden en slaven naast hun ezeltjes met watervaten. Hij lachte om de gekke opmerkingen die Oeba maakte. Gelukkig, ze was niet zo stil meer als in het begin. En Oeba was blij dat ze Floris tenminste had. Hij was aardiger dan ze gedacht had. Hij begreep het wel, dat ze grapjes maken móest om alles te vergeten: haar ouders, Marijn..... allemaal dood. En Knikkertje. Maar toen zij van de kade terug waren in De Willemstad, die na de orkaan langzaam opgebouwd werd, schrok Oeba. Ze zag twee dames naderen die ook op haar verjaarsfeest waren geweest. En zie je wel.....
„O Floris, wat aardig dat we jou met de jongejuffer Oeba ontmoeten," riepen ze met hoge uithaaltjes. „Slangen!" fluisterde Oeba tegen Floris. Die verschoot van kleur.
„En hoe is het met je slavin?" vroeg er één aan Oeba.
„Een knap, flink meisje. Mevrouw Aletta Dabeing zal een goede prijs voor haar maken wanneer ze haar verkoopt," merkte de ander op en ze gaf haar vriendin een knipoog. Maar dat zag Oeba niet. Ze hoorde alleen maar die woorden: Verkoopt..... verkoopt — Met een ruk trok ze Floris mee.
„Floris," fluisterde ze toen ze uit het gehoor van het tweetal waren, „denk je dat Aletta dàt doet?"
Floris haalde ongelukkig zijn schouders op. Wat die twee hadden gezegd werd overal in de stad verteld. En had hij zijn ouders niet tegen elkaar horen zeggen dat Oeba naar hen toe was gestuurd, omdat Aletta Knikkertje dan zonder veel moeite zou kunnen verkopen?
„Ze..... ze zeggen maar wat," antwoordde hij haperend.
„Jij weet er meer van!" Oeba schudde hem aan zijn arm. „Zeg op!"
„Oeba, de mensen kijken!"
„Vertel op! Anders kijk ik je nooit meer aan. Ben jij een vriend?" Dat gaf voor Floris de doorslag. „Nou, Ik hoorde mijn ouders zeggen....." En hij vertelde wat hij wist.
Oeba's gezicht stond vastberaden toen ze hem beval: „Jij helpt me. Leen me een van jullie paarden. Ik ga meteen terug naar Sint Joris. Is er niets aan de hand, dan kom ik morgen terug."
„Ik ga met je mee," zei Floris. „Je kunt niet alleen, die hele tocht door dat verlaten gebied."
„Ze zullen je missen en jij krijgt er ook van langs." — „Maar Ik wil je niet alleen laten."

Terwijl Oeba en Floris te paard over Het Stenen Pad van Pietermaai vertrokken, zeiden de voorbijgangers: „Dat wilde kind! Zie je dat? Ze rijdt paard als een kerel. Maar een flinke vrouw zal ze later wel zijn voor Floris Pletsz."
Oeba jakkerde zo voort over de ongelijke bodem, dat Floris bang was dat ze nooit heelhuids op Sint Joris zouden aankomen. En hij voelde zich uitgeput toen ze na een tocht van uren door de brandende zon over de dorre vlakten, de omheining van Sint Joris binnenreden. De werkslaven liepen te hoop. Oeba sprong van haar bezwete paard en holde met haar lange rokken in één hand omhoog, het plantagehuis binnen. „Oeba!" Aletta kwam overeind uit haar stoel. „Wat is er?"
„Knikkertje! Waar is Knikkertje?" riep Oeba buiten adem.
Even aarzelde Aletta, maar dat ogenblik zei Oeba voldoende.
„Lieg niet!" schreeuwde ze. „Heb je haar verkocht?"
„Nee!"
„Waar is ze dan?"
„Weg!" fluisterde Aletta.
„Weg? Waar naar toe? Waarom?" — Aletta haalde haar schouders op. „Ik weet het niet. Ze had een standje gekregen, toen was ze ineens weg. We hebben gezocht, overal, ook bij de baai, waar ze altijd zwom met jou vroeger. We..... we hebben alleen een sandaal gevonden."

(Wordt vervolgd).

TOM POES EN DE Clazenier

De geheimzinnige ruit, die het uitzicht van heer Bommel zo ingrijpend veranderd heeft, is gebroken. Dit heeft onverwachte gevolgen.

Een in...in...invosie! Moor dit gaat te vèr als iemand begrijpt wat ik bedoel. Doe iets, Tom Poes.

Vlug, jonge vriend. Sta daar niet met die krokodil te spelen! Verzin liever een list!

Ik speel niet met dat beest, heer Ollie. Ik geloof dat hij nog een partie pap wil.

Hier, Joost. Kook snel wat pap voor dat dier. Dan hebben we van hem tenminste geen last meer.

Zeker, heer Olivier. Maar ik wil er wel even op wijzen dat ik niet aangenomen ben am voedsel te bereiden voor uitgestarven diersoorten. Dat is wat te veel gevergd, als u mij volgen kunt.

Hm, ik geloof dat we dit anders moeten aanpakken...
De glazenier heeft een rekening voor die ruit achtergelaten, is het niet? Mag ik die eens zien?
Hier. Maar wat moet je ermee? Het gaat om de ruit en niet om de nota.
Nee, om de glazenier. Ik wil zijn adres weten.
Hm. Nota voor 1 veranderd uitzicht: twee stenen bijlen, te leggen bij de Zwarte Grot... Dus de Zwarte Grot bij de Watervol.
Ik ga de glazenier halen, heer Ollie. Ik ben zó terug.
Dat is nu echt weer iets voor Tam Poes. Wegloopen en mij met de moeilijkheden laten zitten.
Maar ik blijf niet in een huis met ongedierte!

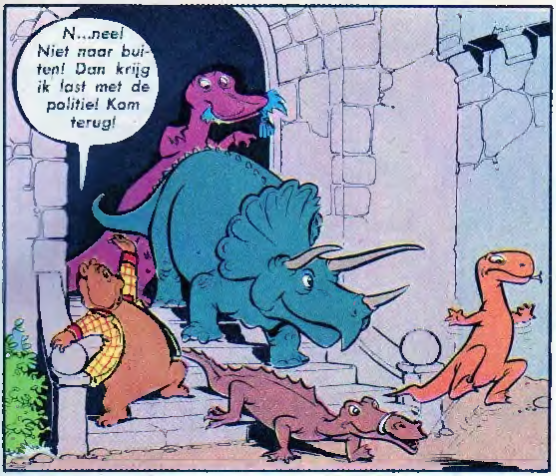

De dieren stoorden zich echter niet aan deze kreten. Opgewekt liepen zij naar buiten...

... en al spoedig bereikten zij de nieuwe weg, die voor Bommelstein werd aangelegd.

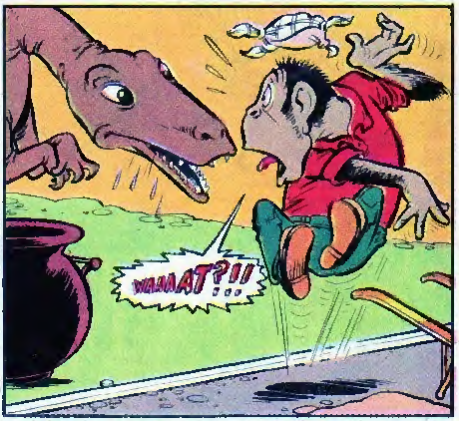

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 oummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daarmee af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.